

Всрѣдъ Македония се издига Бабуна планина. Тя е гордостта на Македония, защото е пазила българщината изъ тази хубава наша земя презъ дългитѣ години на робска неволя. Тамъ всѣко изворче и полянка, всѣки ридъ и долъ, всѣки камъкъ и дърво носятъ по едно славно име, криятъ по една юнашка история.

Най-славно име и най-юнашка история има върхътъ Ножотъ, извишенъ надъ село Ракле.

— — —
Презъ 1878 година България бѣ освободена. Нейната свобода бѣ спечелена съ рѣкитѣ кръвъ, които българитѣ отъ цѣлата Родина пролѣха презъ Априлското въстание, и съ победния устремъ на българскитѣ опълченци при Шипка и Шейново.

Но завистници помрачиха щастieto на свободнитѣ българи. Тѣ от-

ново разкъсаха България и оставиха най-хубавитѣ ѣ краища подъ враже иго... А това стана, може би, за да проличи още по-ясно силата на българския духъ и още по-здро да закрепне българщината.

Ако не бѣ останала Македония подъ робство, не би се случилъ и дивниятъ подвигъ на Ножотъ.

Македония бѣ заробена и отново сълзи и кръвъ започнаха да поятъ земята. Въ освободена България душитѣ трѣпнѣха отъ мъжа. Всѣко честно сърдце роптаеше противъ тиранията, всѣка смѣла ръка се свиваше въ юмрукъ, съ закана за възмездие. Много доблестни български офицери оставяха униформитѣ си и, събрали дружини отъ честни борци, минаваха черната граница да подкрепятъ побобенитѣ македонци. Много студенти, дори гимназисти намѣриха юнашка смъртъ изъ Бѣласица, Ограж-